

Akademia må arbeide for solidaritet

Hundretusenvise av mennesker på flukt har siden 2015 brukt øya Lesbos som sin fluktrute for et tryggere liv i et annet land. For dette har øya blitt verdenskjent. Selv om de fleste medier i dag dedikerer sin spalteplass til andre nyheter, er ikke situasjonen på Lesbos endret. Det bor tusenvis av flyktinger spredt på ulike flyktingeleirer på øya, og det kommer hver dag flere. Frivillige og lokale opplever et press kraftigere enn noen gang før, spesielt i lys av EUs avtale med Tyrkia. Avtalen hindrer folk i å reise videre. Antall mennesker hopper seg opp på små områder, fordi folk fremdeles flykter. Tallene er ikke like høye som i 2015, men kapasiteten og motivasjonen til de lokale er tynnslitt. Det er en farlig situasjon og uroen i Midtøsten gjør den ikke bedre.

Flere av flyktingene som bor på Lesbos har bokstavelig talt strandet. De blir værende i lang tid, noen i flere år. Lokale og internasjonale hjelpeorganisasjoner ønsker hjelp til å aktivisere og inkludere flyktingene i lokalsamfunnet på øya. Det er stort press på de lokale barneskolene og et stort behov for voksenopplæring i engelsk, gresk og dataferdigheter. Dette er grunnleggende behov i Norge, men en knapp ressurs i lokalsamfunnene som må ta imot flyktingene. Tenk deg å skulle forstå et dokument fra asylkontoret på engelsk, når du selv er analfabet og kun snakker arabisk. Det sier seg selv, det er umulig. Det trengs flere ressurser.

Flyktingeleiren i nærheten av Moria ligger en to-timers gåtur fra Mytilíni. Moria flyktingeleir holdes i regi av FN og har på papiret plass til omlag 2000 mennesker. Likevel bor det uoffisielt omtrent 7000 mennesker der. Presset er ekstremt og lokale myndigheter er urolige for hva som vil skje om ikke situasjonen endres.

I byens travle gater får flyktinger muligheten til å integreres i hverdagslivet, hvor det tilbys utdanning og aktiviteter. Det er et mål at flyktingene tar i bruk de sentrale områdene, så turister, lokale og frivillige møter mennesker på flukt som en del av samfunnet. Problemet er avstanden og transporten til og fra. Flyktinger har lite penger og det kollektive busstilbudet er dårlig, derfor blir flere sittende under teltducker i den overfylte leiren.

Universitetet i Agder har en unik posisjon på øya gjennom sitt studiesenter Metochi. Metochi gir mulighet til å samle studenter og akademikere til akademisk dugnad, spennende samtaler og vitenskapelig aktivitet. Lokale myndigheter ber om mer forskning på situasjonen og om hvordan lokalsamfunnet best kan møte kriser. De trenger flere mennesker til å bidra i språkopplæring og har behov for internasjonal støtte. Norske universiteter og høyskoler må bidra.

Universitetet i Agder må sørge for bedre samarbeid om forskning og utdanning i kriserammede områder. Gjennom forsknings- og studieopphold kan Universitetet i Agder

bidra til å forstå hvilke prosesser som skjer lokalt, studenter kan gjennomføre sin praksis i møte med mennesker og støtten motiverer lokale til å stå i presset.

For å forstå kompleksiteten der ute, er det viktig å være tilstede. Enkeltmennesker rammes av verdens storpolitikk. Akademia med studentbevegelsen i front har alltid satt agenda, og nå må det skje igjen.

Studentorganisasjonen i Agder krever at:

- det etableres studentpraksis og studieopphold i områder med flyktninger for å avlaste lokale myndigheters systemer.
- det forskes mer på hvordan flyktningkrisen påvirker lokalsamfunn og hvordan disse kan utvikle sine mottaksapparat i samarbeid med EU og FN.
- AKT innfører trekkordning på studentbilletter for å finansiere bussbilletter for flyktninger til og fra flyktningeleirer. Pengene bevilges øremerket til kollektivtransport for organisasjoner som bistår flyktninger med utdannings- og aktivitetstilbud.
- Universitetet i Agder styrker arbeidet med akademisk dugnad.
- Universitetet i Agder skal aktivt støtte opp om frivillige organisasjoner i områder de selv arbeider i.

Vedtatt av Studentparlamentet 30.mai 2018